

Нарцисизм терпіння

Володимир Ліпкан

Терпіння — перенесення страждання:
Фізичного, духовного, морального.
Життєвих злигоднів без нарікання,
Культури наче, прояв соціального.

Суспільна доброчесність перетворена на милування,
Ретельно ми формуємо поживний ґрунт.
Бо тут немає **нашого** страждання,
Такий собі чудовий, співчуттєвий пункт.

У витривалості цій криється обман,
Коли погорда укриває хижий егоїзм.
Чуже нещастя п'ємо, як п'янкий дурман,
Плекаючи терпіння — власний нарцисизм.

Безсмертя, безвладдя, й сукупно безцілля,
Воно, вочевидь, так дбайливо забуто.
Почасти терпіння — фатальність безсилля, —
Тому до слабких *доля завжди так люта!*

Фасад з бундючного і гордого терпіння,
За ним ховається екзистенційна криза,
Це хміль та егоїзму справжнього насіння,
Де небайдужість — лиш повторена реприза.

Людина виявляє криводушне співчуття,
І наче співпереживає болю.
Це завчена нещира псевдосоціальна роль,
І програється вона знов і знову.

Хмільний напій, що глушить внутрішню тривогу,
Увагу на слабких людина вмить перемикає.
Фальшиве співчуття — облудна та уявна допомога,
Яка від порожнечі власної й спустошення оберігає!

Тут наче щире та відверте почуття людське,
Вмить перетворюється на перформанс лицемірний.

Ілюзія емпатії — це щось пусте й палке, —
Бо цей безплідний вияв є до болю геть невірний.

Тож невимовний біль, і горе, і журба:
Потроху ми звикаємо до цього животіння!
Повсюди в світі ллється кров людська, війна,
Еліти й влада проявляють "*толерацію й терпіння*".

На що всі люди витрачають час?
На те: *аби терпіти і не умирати.*
Терпіння іншим боком повертає нас:
Воно дає можливість **жити, а не існувати.**

Вони неохоче всьому потурають,
Занурюють очі у власні забави.
З увагою світ свій так вправно складають,
Бо інші, насправді, їм геть не цікаві.

Тут створено егоцентрично дивовижний світ,
В якому горе, смерть і біль перемагають.
Для кабінетних, владних, корумпованих еліт,
Терпіння й слово — заповіт обіцянок складають.

Кого і що *терпіння* врешті переможе,
Ймовірно — це довільне трактування.
Комусь, можливо, гідно жити допоможе,
А може — слабкості це прояв й нарікання.

Терпіння і упертість інколи разом і поруч йдуть.
Страждання, муки ті пекельні всі переживають.
Дияволи з людей з *терпіння* нитки в'ють, —
Так мрії більшість через це назавжди занедбають.

Коли ж *терпіння* постає заляканим й сліпим,
І перетворюється на німу й суху упертість,
Облуди інструментом виступає основним,
Життєвих сил стираючи покірно ту одвертість.

Безмежна вибачливість і *стійке терпіння*,
Любов, сумлінне піклування і повага —

Свідомий прояв нереалізації, життя невміння,
Це досвід, ґарт чи егоїзму жадібна звитяга?

Саднить, болить — тож вкрай терпець урвався,
Проте воно, можливо, іноді гальмо...
Віч-на-віч із *терпінням* впоратися сподівався,
Навіщо ж у житті Творцем воно дано?

Утім родзинкою, **вінцем** цього "терпіння":
Коли воно стосуються цілком **чужих**:
Чужих людей, бажань і їхнього воління,
Найпотаємніших думок і дій, слів основних.

Ми стійко переносимо чужих страждання —
У цьому вищий НАРЦИСИЗМ ТЕРПІННЯ!
Тому немає жодних зауваг і нарікання,
Жорстокі й "терпеливі" ми — до проявів **чужих** боління!

04-07.07.2026